

ROZSTRZYGNIECIE NADZORCZE

stwierdzające nieważność § 6, § 14, § 16, § 20, § 22, § 21 we fragmencie „prawidłowo wypełnionego i kompletnego”, § 25 ust. 1 we fragmencie „oraz uzgodnioną dokumentacją przyłącza”, § 25 ust. 6, § 28 ust. 2 i ust. 3 zdania drugiego uchwały nr XLI/370/14 Rady Miejskiej Karpacza z dnia 29 stycznia 2014 r. w sprawie Regulaminu dostarczania wody i odprowadzania ścieków na terenie Gminy Karpacz.

Działając na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2013 r., poz. 594 ze zm.)

stwierdzam nieważność

§ 6, § 14, § 16, § 20, § 22, § 21 we fragmencie „prawidłowo wypełnionego i kompletnego”, § 25 ust. 1 we fragmencie „oraz uzgodnioną dokumentacją przyłącza”, § 25 ust. 6, § 28 ust. 2 i ust. 3 zdania drugiego uchwały nr XLI/370/14 Rady Miejskiej Karpacza z dnia 29 stycznia 2014 r. w sprawie Regulaminu dostarczania wody i odprowadzania ścieków na terenie Gminy Karpacz.

Uzasadnienie

Rada Miejska Karpacza, działając na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15, art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2013 r., poz. 594 ze zm.), art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. z 2006 r. Nr 123, poz. 858 ze zm.) – dalej jako: ustawa, podjęła na sesji w dniu 29 stycznia 2014 r. uchwałę w sprawie Regulaminu dostarczania wody i odprowadzania ścieków na terenie Gminy Karpacz – dalej także jako: uchwała.

Przedmiotowa uchwała wpłynęła do Organu Nadzoru w dniu 5 lutego 2014 r.

W toku badania legalności uchwały Organ Nadzoru stwierdził, że:

- § 6 załącznika do uchwały został podjęty z istotnym naruszeniem art. 12 ust. 5 i art. 19 ust. 2 pkt 1 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków;
- § 14 załącznika do uchwały został podjęty z istotnym naruszeniem art. 6 ust. 3 pkt 6 oraz art. 19 ust. 1 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków w związku z art. 94 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. z 1997 r. Nr 78, poz. 483 ze zm.) oraz art. 3531 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (Dz. U. z 2014 r., poz. 121);
- § 16 załącznika do uchwały został podjęty z istotnym naruszeniem art. 6 ust. 3 i art. 19 ust. 1 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków;
- § 20 ust. 1 załącznika do uchwały został podjęty z istotnym naruszeniem art. 19 ust. 2 pkt 4 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków w związku z art. 29a oraz art. 30 ust. 1-3 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (Dz. U. z 2013 r., poz. 1409 ze zm.);
- § 20 ust. 2 oraz § 21 we fragmencie „prawidłowo wypełnionego i kompletnego” załącznika do uchwały zostały podjęte z istotnym naruszeniem art. 19 ust. 1 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków w związku z art. 94 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej;
- § 22 oraz § 25 ust. 1 we fragmencie „oraz uzgodnioną dokumentacją przyłącza” załącznika do uchwały zostały podjęte z istotnym naruszeniem art. 19 ust. 2 pkt 4 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków;

– § 25 ust. 6 załącznika do uchwały został podjęty z istotnym naruszeniem art. 19 ust. 2 pkt 6 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków oraz art. 12 i art. 27 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz. U. z 2010 r. Nr 193, poz. 1287 ze zm.);

– § 28 ust. 2 załącznika do uchwały został podjęty z istotnym naruszeniem art. 19 ust. 2 pkt 8 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków;

– § 28 ust. 3 zdanie drugie załącznika do uchwały został podjęty z istotnym naruszeniem art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

Zgodnie z art. 19 ust. 1 ustawy, rada gminy, po dokonaniu analizy projektów regulaminów dostarczania wody i odprowadzania ścieków opracowanych przez przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjne, uchwała regulamin dostarczania wody i odprowadzania ścieków. Z kolei w art. 19 ust. 2 ustawy postanowiono, że regulamin powinien określać prawa i obowiązki przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjnego oraz odbiorców usług, w tym: 1) minimalny poziom usług świadczonych przez przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne w zakresie dostarczania wody i odprowadzania ścieków; 2) szczegółowe warunki i tryb zawierania umów z odbiorcami usług; 3) sposób rozliczeń w oparciu o ceny i stawki opłat ustalone w taryfach; 4) warunki przyłączania do sieci; 5) techniczne warunki określające możliwości dostępu do usług wodociągowo-kanalizacyjnych; 6) sposób dokonywania odbioru przez przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne wykonanego przyłącza; 7) sposób postępowania w przypadku niedotrzymania ciągłości usług i odpowiednich parametrów dostarczanej wody i wprowadzanych do sieci kanalizacyjnej ścieków; 8) standardy obsługi odbiorców usług, a w szczególności sposoby załatwiania reklamacji oraz wymiany informacji dotyczących w szczególności zakłóceń w dostawie wody i odprowadzaniu ścieków; 9) warunki dostarczania wody na cele przeciwpożarowe.

Powyższe przepisy określają zakres zagadnień wpływających na kształt praw i obowiązków przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjnego i odbiorcy usług wymagających uregulowania w akcie wykonawczym, jakim jest regulamin dostarczania wody i odprowadzania ścieków uchwalany przez organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego. Obowiązkiem tego organu jest pełna realizacja tak skonstruowanego upoważnienia ustawowego. Uchwała musi merytorycznie ukształtować stan prawny w każdym ze wskazanych zakresów, a jednocześnie nie może regulować kwestii, które normowane są w przepisach ustawowych.

I. W § 6 zobowiązano przedsiębiorstwo do informowania Burmistrza Karpacza raz na kwartał o jakości wody przeznaczonej do spożycia, a ponadto do realizacji innych obowiązków w zakresie minimalnego poziomu świadczonych usług wynikających z odrębnych przepisów.

Powyższy przepis uchwały – we fragmencie stanowiącym o obowiązku informowania Burmistrza Karpacza raz na kwartał o jakości wody przeznaczonej do spożycia – podjęty został z przekroczeniem kompetencji zawartej w art. 19 ust. 1 ustawy. Na uwadze należy mieć także to, że obowiązek informowania mieszkańców o jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi został nałożony – mocą art. 12 ust. 5 ustawy – na wójta (burmistrza, prezydenta miasta). Ponadto, w art. 13 ustawy wskazano, że minister właściwy do spraw zdrowia, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki wodnej, określi, w drodze rozporządzenia: 1) wymagania dotyczące jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, w tym wymagania bakteriologiczne, fizykochemiczne, organoleptyczne, 2) sposób oceny przydatności wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, 3) minimalną częstotliwość i miejsca pobierania do badania próbek wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, 4) zakres badania wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, 5) program monitoringu jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, 6) sposób nadzoru nad materiałami i wyrobami stosowanymi w procesach uzdatniania i dystrybucji wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, 7) sposób nadzoru nad laboratoriami wykonującymi badania jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, 8) sposób informowania konsumentów o jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, 9) sposób postępowania przed organami Państwowej Inspekcji Sanitarnej w przypadku, gdy woda przeznaczona do spożycia przez ludzi nie spełnia wymagań jakościowych – biorąc pod uwagę bezpieczeństwo i zdrowie ludzi. Organ Nadzoru zwraca uwagę, że obecnie sposób informowania konsumentów o jakości wody został określony w § 20 rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 29 marca 2007 r. w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi (Dz. U. z 2007 r. Nr 61, poz. 417 ze zm.).

W drugiej części wskazanego przepisu Rada Miejska Karpacza zobowiązała przedsiębiorstwo do realizacji innych obowiązków w zakresie minimalnego poziomu świadczonych usług wynikających z odrębnych przepisów. Tym samym zobowiązała przedsiębiorstwo do przestrzegania prawa. Takie zabiegi legislacyjne nie mogą być aprobowane, ponieważ mogą sprawiać wrażenie, że nakaz przestrzegania konkretnych przepisów prawa nie wynika z ich mocy, lecz z woli Rady Miejskiej Karpacza. Jest to oczywiście wprowadzanie w błąd.

adresatów uchwały. Ewentualne uchylene wskazywanego fragmentu uchwały nie sprawi bowiem, że przedsiębiorstwo nie będzie musiało przestrzegać prawa obowiązującego w zakresie minimalnego poziomu świadczonych usług wynikających z odrębnych przepisów.

W kwestii obowiązków przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjnego, należy zwrócić uwagę, że zgodnie z art. 22 Konstytucji RP: „Ograniczenie wolności działalności gospodarczej jest dopuszczalne tylko w drodze ustawy i tylko ze względu na ważny interes publiczny”. Nałożenie na przedsiębiorcę obowiązków może mieć zatem miejsce tylko w drodze ustawy bądź na podstawie wyraźnego upoważnienia ustawowego. Dodatkowo należy wskazać, że wójt (burmistrz, prezydent miasta), zgodnie z treścią art. 18e ust. 1 ustawy jest uprawniony do kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjnego w zakresie zgodności wykonywanej działalności z udzielonym zezwoleniem. Natomiast art. 18 ustawy stanowi między innymi, że zezwolenie powinno określać w szczególności: wymagania w zakresie jakości usług wodociągowo-kanalizacyjnych (pkt 4) oraz warunki, zakres i tryb kontroli realizacji zezwolenia o przestrzegania regulaminu, o którym mowa w art. 19 ust. 1 (pkt 5). Z kolei art. 5 ust. 1a ustawy stanowi: „Przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne jest obowiązane do prowadzenia regularnej wewnętrznej kontroli jakości wody”. Należy mieć również na uwadze, że przepis ten koresponduje z art. 12 ustawy, który wskazuje, że nadzór nad jakością wody przeznaczonej do spożycia sprawują organy Państwowej Inspekcji Sanitarnej.

Nie jest zatem rolą prawodawcy miejscowego wprowadzanie obowiązku informowania o jakości wody, nawet jeżeli chodzi tu o obowiązek przedsiębiorstwa względem organu gminy. Powyższe stanowisko zostało potwierdzone przez Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu (porównaj: wyrok WSA z dnia 5 kwietnia 2012 r., II SA/Wr 908/11, LEX nr 1213898). Poprzez ustanowienie § 6 załącznika do uchwały doszło zatem do istotnego naruszenia prawa.

II. W rozdziale 3 Regulaminu dostarczania wody i odprowadzania ścieków na terenie gminy Karpacz, zatytułowanym „Szczegółowe warunki i tryb zawierania oraz rozwiązywania umów z odbiorcami”, zamieszczono § 14, który normuje że:

„§ 14. 1. Umowa wygasa w przypadku: 1) zakończenia postępowania upadłościowego mającego na celu likwidację majątku przedsiębiorstwa lub zakończenia postępowania likwidacyjnego przedsiębiorstwa; 2) utraty przez przedsiębiorstwo zezwolenia na prowadzenie działalności.

2. Umowa zawarta z osobą korzystającą z lokalu w budynku wielolokalowym, poza przyczynami wskazanymi w ust. 1, wygasa również w dacie rozwiązana lub wygaśnięcia umowy zawartej przez Spółkę z właścicielem lub zarządcą nieruchomości, w której znajduje się lokal”.

Tymczasem, jak wynika z art. 19 ust. 2 pkt 2 ustawy, w treści regulaminu określa się szczegółowe warunki i tryb zawierania umów z odbiorcami usług. Upoważnienie to nie obejmuje natomiast określenia przesłanek wygaśnięcia zawartych umów. Oznacza to, że we wskazanym zakresie przekroczona została kompetencja do wydania regulaminu dostarczania wody i odprowadzania ścieków.

Pomimo otwartego katalogu spraw podlegających regulacji w uchwale stanowiącej na podstawie art. 19 ust. 1 w związku z ust. 2 ustawy, nie można uznać, że ustawodawca pozwolił organowi stanowiącemu gminy na swobodne rozszerzanie zakresu regulacji wskazanego w art. 19 ust. 2 pkt 2 ustawy. Trzeba bowiem pamiętać, że zgodnie z art. 7 Konstytucji RP organy władzy publicznej działają w granicach i na podstawie prawa, co do stanowienia aktów prawa miejscowego odnosi się w sposób szczególny, ze względu na treść art. 94 Konstytucji RP, w którym *expressis verbis* wyrażony został obowiązek stanowienia aktów prawa miejscowego na podstawie i w granicach upoważnień zawartych w ustawie. Należy przy tym przychylić się do stanowiska, że akty prawa miejscowego „muszą być wydawane na podstawie wyraźnego, a nie opartego jedynie na domniemaniu czy wykładni celowościowej, upoważnienia ustawowego, w granicach w tym upoważnieniu zakreślonych; [...] upoważnienie nie może się opierać na domniemaniu objęcia swym zakresem materii w nim niewymienionych” (D. Dąbek, *Prawo miejscowe*, Wolters Kluwer Polska 2007, s. 32).

Nie można także zapominać, że w odniesieniu do zobowiązań umownych obowiązuje zasada swobody umów wyrażona w art. 3531 Kodeksu cywilnego, zgodnie z którą strony zawierające umowę mogą ułożyć stosunek prawny według swego uznania, byleby jego treść lub cel nie sprzeciwiały się właściwości (naturze) stosunku, ustawie ani zasadom współżycia społecznego. Oznacza to, że ograniczenia administracyjnoprawne jakie wprowadzone zostały względem umowy o dostarczanie wody i odprowadzanie ścieków muszą być interpretowane ściśle, a możliwość ich rozszerzania ponad wyznaczony ustawą zakres jest niedopuszczalne. Kwestionowane regulacje uchwały godzą zatem także w zasadę swobody umów.

Przedstawione stanowisko zyskuje jednoznaczne potwierdzenie w art. 6 ust. 3 pkt 6 ustawy, który stanowi, że umowa o zaopatrzenie w wodę lub odprowadzanie ścieków zawarta między przedsiębiorstwem wodociągowo-kanalizacyjnym, a odbiorcą usług zawiera w szczególności postanowienia dotyczące okresu obowiązywania umowy oraz odpowiedzialności stron za niedotrzymanie warunków umowy, w tym warunków wypowiedzenia. Prawo do kształtowania treści stosunku prawnego łączącego przedsiębiorstwo i odbiorcę usług w zakresie przesłanek wygaśnięcia umowy pozostawiono zatem stronom umowy.

Powyższe oznacza, że Rada Miejska Karpacza, uchwalając przedmiotowy Regulamin, nie była władna do stanowienia w zakresie przesłanek, których wystąpienie skutkuje wygaśnięciem umowy. Tym samym, przepisy zawarte w § 14 załącznika do uchwały w sposób istotny naruszają prawo.

III. Zgodnie z § 16 załącznika do uchwały „Strony określają w umowie: 1) okres obrachunkowy, 2) sposób i termin uiszczania opłat, 3) skutki niedotrzymania terminu zapłaty, które obejmują, lecz nie ograniczają się wyłącznie do: a) naliczania odsetek ustawowych, b) odcięcia dostaw wody lub zamknięcia przyłącza kanalizacyjnego zgodnie z przepisami”.

Należy jednak wskazać, że ustawodawca nie upoważnił organu stanowiącego gminy do określania elementów umowy zawieranej pomiędzy przedsiębiorstwem wodociągowo-kanalizacyjnym a odbiorcą usług. Kwestie te stanowią ponadto materię ustawową. To ustawodawca zdecydował, jakie treści mają znaleźć się w umowie. W art. 6 ust. 3 ustawy postanowił, że: „Umowa, o której mowa w ust. 1 [o zaopatrzenie w wodę lub odprowadzanie ścieków zawarta między przedsiębiorstwem wodociągowo-kanalizacyjnym a odbiorcą usług], zawiera w szczególności postanowienia dotyczące: 1) ilości i jakości świadczonych usług wodociągowych lub kanalizacyjnych oraz warunków ich świadczenia; 2) sposobu i terminów wzajemnych rozliczeń; 3) praw i obowiązków stron umowy; 3a) warunków usuwania awarii przyłączy wodociągowych lub przyłączy kanalizacyjnych będących w posiadaniu odbiorcy usług; 4) procedur i warunków kontroli urządzeń wodociągowych i urządzeń kanalizacyjnych; 5) ustaleń zawartych w zezwoleniu, o których mowa w art. 18; 6) okresu obowiązywania umowy oraz odpowiedzialności stron za niedotrzymanie warunków umowy, w tym warunków wypowiedzenia”.

Tym samym § 16 załącznika do uchwały narusza zarówno kompetencje do stanowienia aktu prawa miejscowego, jak i art. 6 ust. 3 ustawy. Prawo miejscowe nie może bowiem regulować zagadnień, które w sposób wyczerpujący zostały uregulowane w akcie ustawowym. Sprawy, które wolą ustawodawcy zostały włączone do materii ustawowej mogą być regulowane wyłącznie w ustawie. Stanowienie w tym zakresie przez Radę Miejską Karpacza jest istotnym naruszeniem prawa.

IV. Zgodnie z § 20 ust. 1 załącznika do uchwały: „Do wniosku, o którym mowa w § 20, osoba ubiegająca się o przyłączenie nieruchomości do sieci powinna załączyć aktualną mapę sytuacyjno-wysokościową w skali 1:500 lub 1:1000 określającą usytuowanie nieruchomości, której dotyczy wniosek o przyłączenie”.

Przepis ten został zawarty w rozdziale dotyczącym warunków przyłączania do sieci, jednak nie znajduje on uzasadnienia w upoważnieniu ustawowym zawartym w art. 19 ust. 2 pkt 4 ustawy. Przepis ten, jak i żaden inny, nie upoważnia bowiem organu stanowiącego gminy do określenia w omawianym zakresie warunków innych, niż wynikają z przepisów prawa budowlanego i warunków technicznych budowy przyłącza.

Budowa przyłączy wodociągowych i kanalizacyjnych, stosownie do art. 29a Prawa budowlanego, wymaga jedynie sporządzenia planu sytuacyjnego na kopii aktualnej mapy zasadniczej lub mapy jednostkowej przyjętej do państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego. Przepisu tego nie stosuje się jednak, jeżeli inwestor dokonał zgłoszenia. Wówczas w zgłoszeniu należy określić rodzaj, zakres i sposób wykonywania robót budowlanych oraz termin ich rozpoczęcia. Do zgłoszenia należy dołączyć oświadczenie o posiadaniu praw do dysponowania nieruchomością na cele budowlane, oraz w zależności od potrzeb, odpowiednie szkice lub rysunki, a także pozwolenia, uzgodnienia i opinie wymagane odrębnymi przepisami. W przypadku zgłoszenia budowy przyłączy wodociągowych lub kanalizacyjnych, także projekt zagospodarowania działki lub terenu wraz z opisem technicznym instalacji, wykonany przez projektanta posiadającego odpowiednie uprawnienia budowlane (art. 30 ust. 2 i 3 Prawa budowlanego).

Brak jest zatem podstaw prawnych do żądania przedłożenia przez ubiegającego się o przyłączenie jego nieruchomości do sieci aktualnej mapy sytuacyjno-wysokościowej w skali 1:500 lub 1:1000 określającej usytuowanie nieruchomości, której dotyczy wniosek o przyłączenie. Takie stanowisko Organu Nadzoru znajduje potwierdzenie w orzecznictwie sądowym (porównaj: wyrok WSA z dnia 19 czerwca 2006 r., II SA/Ld 335/06, LEX nr 904095, wyrok WSA z dnia 29 września 2006 r., II SA/Lu 682/06, CBOSA oraz wyrok WSA z dnia 23 stycznia 2014 r., II SA/Wr 824/13, CBOSA).

Na marginesie wskazać można na wadliwe odesłanie zawarte w § 20 ust. 1 załącznika do uchwały, który odsyła do samego siebie (§ 20), a nie – jak się wydaje właściwe – do § 19.

V. W § 20 ust. 2 wskazano, że: „Przedsiębiorstwo jest zobowiązane bezpłatnie udostępnić odpowiedni wzór wniosku”.

Tymczasem, zgodnie z art. 19 ust. 1 ustawy, regulamin dostarczania wody i odprowadzania ścieków, który jest aktem prawa miejscowego, ma określać prawa i obowiązki przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjnego oraz odbiorców usług. Jako akt o charakterze generalnym i abstrakcyjnym musi odnosić się do wszystkich podmiotów, regulując w ten sam sposób ich sytuację. Organ stanowiący gminy upoważniony jest do określenia szczegółowych warunków i trybu zawierania umów z odbiorcami usług, warunków przyłączenia do sieci, technicznych warunków określających możliwość dostępu do usług wodociągowo-kanalizacyjnych oraz sposobu dokonywania odbioru przez przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne wykonanego przyłącza, co oznacza, że o ile chce wprowadzić regulacje dotyczące tych zagadnień, to musi dokonać tego w wydawanym regulaminie. Jednocześnie nie można scedować upoważnień ustawowych do regulowania zagadnień wymienionych w art. 19 ustawy na inne podmioty, w tym przedsiębiorstwo.

Należy zwrócić uwagę, że zasada legalizmu wymaga, by organy władzy publicznej działały w granicach i na podstawie prawa. Oznacza to, mając na uwadze zasadę demokratycznego państwa prawnego, że organy jednostek samorządu terytorialnego podejmują działania w oparciu o normy wyznaczające kompetencje. Ponadto zgodnie z art. 94 Konstytucji RP akty prawa miejscowego stanowiące są na podstawie i w granicach upoważnień zawartych w ustawie. Jak zostało wcześniej zaznaczone, obowiązkiem organu stanowiącego gminy jest pełna realizacja upoważnienia ustawowego. Przenoszenie prawa do dokonania regulacji na inny podmiot narusza wskazany przepis Konstytucji RP.

Konieczne jest również uwzględnienie faktu, że obligatoryjność zamieszczenia zagadnień wymienionych w art. 19 ust. 2 ustawy w akcie prawa miejscowego wskazuje na intencję ustawodawcy, aby wszyscy odbiorcy korzystali z usług przedsiębiorstw wodociągowo-kanalizacyjnego na podobnych zasadach. Regulamin odnosi się zaś do wszystkich przedsiębiorstw, które aktualnie lub potencjalnie w przyszłości świadczyć będą usługi wodociągowo-kanalizacyjne na terenie gminy.

Biorąc pod uwagę treść § 21 ust. 1 załącznika do uchwały, Organ Nadzoru stwierdził, że w § 20 ust. 2 załącznika do uchwały mowa jest o wzorze, który stanowi element „prawidłowo wypełnionego i kompletnego wniosku”. Tym samym posłużenie się innym wzorem niż udostępniany przez przedsiębiorstwo powodować będzie niespełnienie wymagań stawianych przez prawodawcę miejscowego. Oznacza to, że „udostępnianie odpowiedniego wzoru wniosku” jest równoznaczne z ustanowieniem takiego wzoru. Umożliwienie przedsiębiorstwu określania wzorów wniosków jest zaś niedopuszczalne. Może spowodować, że odbiorcy będą traktowani w różny sposób w zależności od tego, z usług jakiego przedsiębiorstwa korzystają. Dla przyłączenia do sieci konieczne jest złożenie wniosku, nie zaś złożenie wniosku „prawidłowo wypełnionego i kompletnego” tj. według wzoru udostępnionego przez przedsiębiorstwo.

Powyższe argumenty przesadzają o istotnym naruszeniu prawa przez § 20 ust. 2 oraz § 21 we fragmencie „prawidłowo wypełnionego i kompletnego” załącznika do uchwały i powodują konieczność stwierdzenia ich nieważności.

VI. W § 22 załącznika do uchwały ustalono, że: warunkiem przystąpienia do prac zmierzających do przyłączenia nieruchomości do sieci jest pisemne uzgodnienie z przedsiębiorstwem projektu budowlanego oraz, że uzgodnienie to wydane jest na wniosek inwestora lub projektanta po przedłożeniu projektu wykonanego zgodnie z przepisami prawa budowlanego w ciągu 14 dni od daty dostarczenia kompletnej dokumentacji.

Mocą powyższej regulacji Rada Miejska Karpacza nałożyła na odbiorcę usług dodatkowy, niewynikający z ustawy, obowiązek. Wprowadzenie takiego obowiązku, nie znajduje żadnego uzasadnienia w świetle przepisów ustawy. W art. 15 ust. 4 ustawy stwierdza się, że przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne jest obowiązane przyłączyć do sieci nieruchomość osoby ubiegającej się o przyłączenie nieruchomości do sieci, jeżeli są spełnione warunki przyłączenia określone w regulaminie, o którym mowa w art. 19, oraz istnieją techniczne możliwości świadczenia usług. Z kolei zgodnie z art. 6 ust. 2 ustawy przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne jest obowiązane do zawarcia umowy o zaopatrzenie w wodę lub odprowadzanie ścieków z osobą, której nieruchomość została przyłączona do sieci i która wystąpiła z pisemnym wnioskiem o zawarcie umowy. Uprawnienie to nie może być zatem ograniczane poprzez wydanie dodatkowych uzgodnień. Skoro bowiem przepis art. 6 ust. 2 ustawy zobowiązuje przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne do zawarcia umowy o zaopatrzenie w wodę lub odprowadzeniu ścieków z osobą, której nieruchomość została

przyłączona do sieci i która wystąpiła z pisemnym wnioskiem o zawarcie umowy, to dostawca usług nie może uzależniać zawarcia umowy od warunków nieprzewidzianych w art. 6 ustawy. Ustawodawca nie sformułował bowiem delegacji dla konstytuowania w regulaminie nowych warunków zawarcia umowy, odmiennych od warunków określonych w ustawie. Stanowisko to jest zgodne z orzecznictwem sądów administracyjnych (porównaj: wyrok NSA z dnia 17 października 2007 r., II OSK 1309/07, LEX nr 420149 oraz wyrok WSA z dnia 23 stycznia 2014 r., II SA/Wr 824/13, CBOSA).

Przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne wydaje warunki przyłączenia do sieci, które mają określić wszelkie wymagania, jakie należy spełnić do dokonania takiego przyłączenia, a po dokonaniu odbiorze przedsiębiorstwo ma obowiązek zawrzeć stosowną umowę. Do wydania warunków przyłączenia danej nieruchomości do sieci konieczne jest złożenie odpowiedniego wniosku, zawierającego wszelkie informacje dotyczące planowanego przyłącza oraz opis nieruchomości, a także dołączenie wymaganych dokumentów. Z woli Rady Miejskiej Karpacza tuż po wydaniu takich warunków przyszły odbiorca musiałby dokonywać ponownego uzgodnienia materii, która powinna być już uregulowana w wydanych warunkach przyłączenia. W świetle powyższej regulacji całkowicie nieuzasadnione i sprzeczne z przepisami ustawy jest nałożenie na odbiorcę dodatkowych obciążeń.

W tym miejscu dodatkowego wskazania wymaga, że z przepisów ustawy wynika możliwość wykonania określonych robót przez odbiorcę we własnym zakresie, a obowiązujące regulacje nie przewidują obowiązku uzgadniania dokumentacji technicznej z przedsiębiorstwem wodociągowo-kanalizacyjnym. Zgodnie z art. 15 ust. 2 ustawy realizację budowy przyłączy do sieci oraz studni wodomierzowej, pomieszczenia przewidzianego do lokalizacji wodomierza głównego i urządzenia pomiarowego zapewnia na własny koszt osoba ubiegająca się o przyłączenie nieruchomości do sieci. W art. 15 ust. 4 ustawy stwierdza się, że przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne jest obowiązane przyłączyć do sieci nieruchomość osoby ubiegającej się o przyłączenie nieruchomości do sieci, jeżeli są spełnione warunki przyłączenia określone w regulaminie, o którym mowa w art. 19, oraz istnieją techniczne możliwości świadczenia usług. Z kolei zgodnie z art. 6 ust. 2 ustawy przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne jest obowiązane do zawarcia umowy o zaopatrzenie w wodę lub odprowadzanie ścieków z osobą, której nieruchomość została przyłączona do sieci i która wystąpiła z pisemnym wnioskiem o zawarcie umowy. Zgodnie z powyższym przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne wydaje warunki przyłączenia do sieci, które mają określić wszelkie wymagania, jakie należy spełnić do dokonania takiego przyłączenia, a po dokonaniu odbiorze przedsiębiorstwo ma obowiązek zawrzeć stosowną umowę.

Postępowanie poprzedzające rozpoczęcie robót budowlanych reguluje Prawo budowlane. Zgodnie z art. 30 ust. 1 tej ustawy zgłoszenia właściwemu organowi wymaga, budowa, o której mowa w art. 29 ust. 1 pkt 20 (przyłączy elektroenergetycznych, wodociągowych, kanalizacyjnych, gazowych, ciepłych i telekomunikacyjnych) z zastrzeżeniem art. 29a, a więc z uwzględnieniem wymogu sporządzenia planu sytuacyjnego na kopii aktualnej mapy zasadniczej lub mapy jednostkowej przyjętej do państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego, przy czym do budowy tej stosuje się przepisy prawa o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków.

W świetle powyższego całkowicie nieuzasadnione i sprzeczne z obowiązującym porządkiem prawnym jest nałożenie na odbiorcę wymagań, jak we wskazanym wyżej przepisie uchwały.

W konsekwencji powyższego konieczne jest także stwierdzenie nieważności § 25 ust. 1 we fragmencie „oraz uzgodnioną dokumentacją przyłącza”. Skoro bowiem nie istnieje obowiązek uzgodnienia z przedsiębiorstwem projektu budowlanego nie można wymagać, aby przedsiębiorstwo dokonywało sprawdzenia zgodności prac z uzgodnioną dokumentacją przyłącza. Taki wymóg również stanowi istotne naruszenie prawa, o którym świadczą podniesione wcześniej argumenty.

VII. W § 25 ust. 6 załącznika do uchwały postanowiono: „Ubiegający się o przyłączenie nieruchomości do sieci zobowiązany jest dostarczyć do przedsiębiorstwa jeden egzemplarz powykonawczej dokumentacji geodezyjnej w zakresie wskazanym w warunkach przyłączenia, przy czym pomiar geodezyjny powinien być wykonany przed zasypaniem wykopu”. Regulacja ta została wprowadzona w ramach postanowień dotyczących sposobu dokonywania przez przedsiębiorstwo odbioru wykonanego przyłącza, o czym stanowi art. 19 ust. 2 pkt 6 ustawy.

Mocą wskazanego przepisu Rada Miejska Karpacza uwarunkowała przyłączenie nieruchomości do sieci od dostarczenia powykonawczej dokumentacji geodezyjnej. Tym samym na odbiorcę nałożono obowiązek aktualizacji dokumentacji dotyczącej sieci uzbrojenia terenu.

Jak stanowi art. 12 Prawa geodezyjnego i kartograficznego, wykonawca prac geodezyjnych i kartograficznych jest obowiązany zgłosić do organów, o których mowa w art. 40 ust. 3, prace przed przystąpieniem do ich wykonania, a po wykonaniu prac przekazać powstałe materiały lub informacje o tych materiałach do państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego. Artykuł 27 ust. 1 Prawa geodezyjnego i kartograficznego stanowi z kolei, że sieć uzbrojenia terenu podlega inwentaryzacji i ewidencji. Natomiast w ustępie 2 tej regulacji nałożono na inwestorów obowiązek uzgadniania usytuowania projektowanych sieci uzbrojenia terenu z właściwymi starostami (pkt 1) oraz zapewnienia wyznaczenia, przez jednostki uprawnione do wykonywania prac geodezyjnych, usytuowania obiektów budowlanych wymagających pozwolenia na budowę, a po zakończeniu ich budowy – dokonania geodezyjnych pomiarów powykonawczych i sporządzenia związanej z tym dokumentacji. Artykuł 27 ust. 3 stanowi, że geodezyjne pomiary powykonawcze sieci podziemnego uzbrojenia terenu, układanej w wykopach otwartych, należy wykonać przed ich zakryciem. Ponadto należy podkreślić, że zgodnie z art. 1 Prawa geodezyjnego i kartograficznego to ustawa reguluje m.in. sprawy dotyczące geodezji i kartografii (art. 1 pkt 1) oraz inwentaryzacji i ewidencji sieci uzbrojenia terenu (art. 1 pkt. 4).

Zgodnie z art. 43 ust. 1 Prawa budowlanego, obiekty budowlane wymagające pozwolenia na budowę oraz obiekty, o których mowa w art. 29 ust. 1 pkt 20, podlegają geodezyjnemu wyznaczeniu w terenie, a po ich wybudowaniu – geodezyjnej inwentaryzacji powykonawczej, obejmującej położenie ich na gruncie. W ustępie 2 tej regulacji ustawodawca wskazał, że właściwy organ może nałożyć obowiązek stosowania przepisu ust. 1 również w stosunku do obiektów budowlanych wymagających zgłoszenia. Z kolei odnośnie obiektów lub elementów obiektów budowlanych, ulegających zakryciu, wymagające inwentaryzacji, o której mowa w ust. 1, art. 43 ust. 3 Prawa budowlanego stanowi, że podlegają inwentaryzacji przed ich zakryciem.

Z kolei jak stanowi § 12 ust. 1 pkt 3 rozporządzenia Ministra Gospodarki Przestrzennej i Budownictwa z dnia 21 lutego 1995 r. w sprawie rodzaju i zakresu opracowań geodezyjno-kartograficznych oraz czynności geodezyjnych obowiązujących w budownictwie, geodezyjna inwentaryzacja powykonawcza obiektów lub elementów obiektów, o których mowa w art. 43 ust. 3 Prawa budowlanego, składa się na czynności geodezyjne w toku budowy. Natomiast § 17 ww. rozporządzenia stanowi, że po zakończeniu budowy poszczególnych obiektów budowlanych należy sporządzić geodezyjną inwentaryzację powykonawczą w celu zebrania aktualnych danych o przestrzennym rozmieszczeniu elementów zagospodarowania działki lub terenu.

W § 20 rozporządzenia Minister wskazał, że dokumentacja geodezyjno-kartograficzna, sporządzona w wyniku geodezyjnej inwentaryzacji powykonawczej, powinna zawierać dane umożliwiające wniesienie zmian na mapę zasadniczą, do ewidencji gruntów i budynków oraz do ewidencji sieci uzbrojenia terenu, a w § 21 nałożył na wykonawcę prac geodezyjnych obowiązek przekazania: 1) do ośrodka dokumentacji geodezyjnej i kartograficznej oryginału dokumentacji, o której mowa w § 20, w formie i zakresie przewidzianym odrębnymi przepisami, 2) kierownikowi budowy kopię mapy powstałej w wyniku geodezyjnej inwentaryzacji powykonawczej.

Tym samym, kwestie dotyczące przypadków sporządzenia inwentaryzacji geodezyjnej powykonawczej zostały określone mocą przepisów prawa wyższego rzędu. Rada nie jest władna do stanowienia w tym zakresie.

Powyzsze potwierdza podjęcie § 25 ust. 6 z istotnym naruszeniem prawa.

VIII. W § 28 ust. 2 postanowiono, że reklamacja [dotycząca sposobu wykonywania przez przedsiębiorstwo umowy] powinna być zgłoszona niezwłocznie, jednak nie później niż w terminie 7 dni od dnia zaistnienia wady objętej reklamacją.

Dokonując analizy tego przepisu należy stwierdzić, że Rada Miejska Karpacza nie miała podstawy do określenia terminu na wniesienie reklamacji, a ponadto termin ten wyznaczyła w sposób istotnie sprzeczny z prawem. Jest on bowiem niezgodny z normami ustawowymi, a ponadto rażąco ogranicza możliwość złożenia reklamacji w określonych sytuacjach faktycznych.

Należy przede wszystkim zwrócić uwagę, że w art. 19 ust. 2 pkt 8 ustawy przyznano organowi stanowiącemu gminy kompetencję do regulowania standardów obsługi odbiorców usług, a w szczególności sposobów załatwiania reklamacji oraz wymiany informacji dotyczących w szczególności zakładów w dostawie wody i odprowadzaniu ścieków. Rada Miejska Karpacza ma zatem obowiązek uregulować to, w jaki sposób przedsiębiorstwo winno załatwić reklamację, nie ma zaś podstaw do wyznaczania terminu wniesienia reklamacji. Nastąpiło zatem przekroczenie ustawowej kompetencji do stanowienia aktu prawa miejscowego, co decyduje o konieczności stwierdzenia nieważności przepisu.

Organ Nadzoru zwraca ponadto uwagę na inne aspekty kwestionowanego przepisu wskazujące na jego wadliwość. Po pierwsze, wymaganie, aby zgłoszenia reklamacji dokonać w terminie liczonym od zaistnienia wady jest sprzeczne z możliwościami kontrolnymi, jakimi dysponuje odbiorca. Może on stwierdzać wady dotyczące ilości i jakości wody, które są zauważalne w toku normalnego użytkowania – tj. stwierdzalne organoleptycznie. Jeżeli jednak wystąpi wada, której wykrycie przekracza możliwości użytkownika nawet przy zachowaniu przez niego stałej kontroli świadczonych usług, a wykrycie tej wady nastąpi w terminie późniejszym (np. przez wyspecjalizowane do tego służby – Państwową Inspekcję Sanitarną), to reklamacja stwierdzonej wady nie może zostać wyłączona. Podobnie nie można wyłączyć możliwości zareklamowania wady przez odbiorcę, który przez okres ponad siedmiu dni był nieobecny i nie miał możliwości stwierdzenia wady. Nie można ograniczać prawa odbiorcy usług do wniesienia reklamacji poprzez określenie terminu, który instytucję reklamacji uczyni iluzoryczną. Wynika z tego, że termin zgłoszenia reklamacji powinien uwzględniać upływ czasu pomiędzy wystąpieniem wady, a jej wykryciem w toku sprawowania normalnej kontroli. Liczenie jego upływu od dnia zaistnienia wady, a nie jej wykrycia narusza prawo do złożenia reklamacji.

Po drugie, zdaniem Organu Nadzoru ochrona odbiorcy usług, którymi są także konsumenci powinna wskazywać na możliwość dłuższego – niż w ciągu 7 dni – okresu na złożenie reklamacji. Na poziomie ustawowym, w obrocie konsumenckim (a nawet profesjonalnym) nie są wskazywane tak krótkie terminy na zgłaszanie wadliwości w ramach umowy cywilnoprawnej. Co więcej, Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów kwestionował siedmiodniowe terminy, które bezpośrednio lub pośrednio powodowały niemożność złożenia reklamacji, a stosowne postanowienia umowne taki termin wyznaczające uznawane były za niedozwolone przez Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów (porównaj: wyrok z dnia 22 maja 2007 r., XVII AmC 40/06 oraz wyrok z dnia 5 marca 2013 r., XVII AmC 4445/12). Jeżeli zatem, z czym zgadza się Organ Nadzoru, siedmiodniowy termin nie może być wskazywany w umowie z konsumentem, to jego określenie w akcie prawa miejscowego również winno być kwestionowane.

IX. Zgodnie z postanowieniami § 28 ust. 3 załącznika do uchwały: „Przedsiębiorstwo jest zobowiązane rozpatrzyć reklamację bez zbędnej zwłoki, w terminie nie dłuższym jednak niż 14 dni od dnia złożenia reklamacji. W uzasadnionych przypadkach termin ten może zostać przedłużony o dalsze 14 dni, o czym przedsiębiorstwo pisemnie poinformuje odbiorcę”.

Zdaniem Organu Nadzoru wprowadzony w zdaniu drugim wyjątek, opierający się na przesłance „uzasadnionych przypadków” nie spełnia wymogów stawianych prawodawcy miejscowemu przy konstruowaniu przepisów prawnych. Użyte sformułowanie jest pojęciem nieostrym, a przez to nie może stanowić elementu prawidłowo skonstruowanego regulaminu dostarczania wody i odprowadzania ścieków.

Przedmiotowa uchwała jest bowiem aktem prawa miejscowego, w związku z czym zawarte w niej regulacje muszą spełniać warunek określoności prawa. Oznacza to, że muszą być one precyzyjne (a więc takie, z których można wywieść jednoznaczne normy prawne) i przejrzyste (to znaczy zrozumiałe dla jednostki). Konieczność stanowienia prawa cechującego się „poprawnością”, „precyzyznością” i „jasnością” wielokrotnie podkreślał także Trybunał Konstytucyjny (porównaj: wyroki TK, np.: z dnia 10 listopada 1998 r., K 39/97, LEX nr 34601; z dnia 11 stycznia 2000 r., K 7/99, LEX nr 39281; z dnia 13 lutego 2001 r., K19/99, LEX nr 46368; z dnia 13 września 2005 r., K 38/04, LEX nr 165332; z dnia 7 listopada 2006 r., SK 42/05, LEX nr 231203). Jak zostało wykazane powyżej, kwestionowane przepisy uchwały nie spełniają tych, wskazanych przez Trybunał Konstytucyjny, wymogów prawidłowej legislacji.

Taki sposób kształtowania przepisów prawa stanowi naruszenie art. 2 Konstytucji RP ustanawiającego zasadę demokratycznego państwa prawnego. Pochodną wyrażonej w art. 2 Konstytucji zasady demokratycznego państwa prawnego jest zasada zaufania obywateli do państwa i stanowionego przez nie prawa. W demokratycznym państwie prawnym obywatel nie może ponosić konsekwencji ewidentnych błędów i zaniechań prawodawcy, w tym zwłaszcza takich, które powodują niepewność, co do znaczenia sformułowań przepisów prawnych. Podstawowym warunkiem tworzenia prawa w demokratycznym państwie prawnym jest przestrzeganie reguł poprawnej legislacji, w tym określoności przepisów prawa. O stanie praworządności w państwie można mówić, gdy zrealizowane zostaną łącznie postulaty, aby obowiązujące prawo spełniało odpowiednie wymogi formalne i materialne oraz aby organy państwa przestrzegały postanowień prawa. W demokratycznym systemie prawa należy stworzyć warunki, w których przepis prawa będzie powszechnie dostępny i zrozumiały, a brak tłumaczenia lub nieprawidłowe tłumaczenie nie może prowadzić do pogorszenia sytuacji adresatów tego przepisu.

Należy zatem wskazać, że wprowadzenie wyjątku opartego na przesłance uzasadnionych przypadków, prowadzić będzie do sytuacji, w której inny podmiot niż rada, w innej formie prawnej niż akt prawa

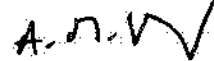
miejscowego (regulamin dostarczania wody i odprowadzania ścieków) określać będzie sytuację, gdy czas na rozpatrzenia reklamacji wynosić będzie 28 dni. Taki sposób konstruowania przepisów w sposób istotny narusza prawo, co powoduje konieczność stwierdzenia nieważności wskazanego fragmentu uchwały.

Mając powyższe na uwadze, stwierdzam jak na wstępie.

Od niniejszego rozstrzygnięcia przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu w terminie 30 dni od daty jego doręczenia, którą należy wnieść za pośrednictwem organu nadzoru – Wojewody Dolnośląskiego.

Zgodnie z art. 92 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym stwierdzenie przez organ nadzoru nieważności uchwały organu gminy wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

Wojewoda Dolnośląski

Aleksander Marek Skorupa

**UCHWAŁA NR XLI/370/14
RADY MIEJSKIEJ KARPACZA**

z dnia 29 stycznia 2014 r.

**w sprawie Regulaminu dostarczania wody i odprowadzania ścieków na terenie
Gminy Karpacz**

Na podstawie art.18 ust.2 pkt 15, art. 40 ust.1 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2013r., poz.594; poz.645; poz.1318) oraz art.19 ust.1 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzania ścieków (Dz.U. z 2006 r., Nr 123, poz.858 ; z 2007 r., nr 147 poz.1033; z 2009 r. nr 18 poz.97; z 2010 r. nr 47 poz.278; nr 238 poz.1578; z 2012 r., poz.951; poz. 1513) Rada Miasta Karpacza stanowi, co następuje:

§ 1. Uchwala się Regulamin dostarczania wody i odprowadzania ścieków na terenie Gminy Karpacz.

§ 2. Regulamin stanowi załącznik nr 1 do niniejszej uchwały.

§ 3. Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Karpacza.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od daty ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego.

Przewodnicząca Rady Miejskiej

Irena Seweryn

Załącznik Nr 1 do Uchwały Nr XLI/370/14
Rady Miejskiej Karpacza
z dnia 29 stycznia 2014 r.

Regulamin dostarczania wody i odprowadzania ścieków na terenie Gminy Karpacz

Rozdział 1.

§ 1. Regulamin niniejszy określa prawa i obowiązki przedsiębiorstw wodno-kanalizacyjnych, dalej zwanych „przedsiębiorstwami” oraz odbiorców w zakresie zbiorowego zapotrzebowania w wodę i zbiorowego odprowadzenia ścieków, które są realizowane na terenie Gminy Karpacz.

§ 2. Użyte w Regulaminie określenia oznaczają:

- 1) ustawa - ustawę z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzeniu ścieków (Dz. U. z 2006r. Nr 123, poz.858 ze zm.);
- 2) odbiorca - odbiorcę usług, o którym mowa w art. 2 pkt 3 ustawy;
- 3) okres obrachunkowy – okres rozliczeń za usługi związane z dostawą wody i odprowadzaniem ścieków, określonym w umowie;
- 4) przedsiębiorstwo wodno-kanalizacyjne – przedsiębiorcę, o którym mowa w art. 2 pkt 4 ustawy;
- 5) urządzenie pomiarowe – przyrząd pomiarowy mierzący ilość odprowadzanych ścieków, o którym mowa w art. 2 pkt 15 ustawy;
- 7) wodomierz główny – przyrząd pomiarowy, o którym mowa w art. 2 pkt 19 ustawy.

Rozdział 2.

MINIMALNY POZIOM USŁUG ŚWIADCZONYCH PRZEZ PRZEDSIĘBIORSTWO W ZAKRESIE DOSTARCZANIA WODY I ODPROWADZANIA ŚCIEKÓW

§ 4. 1. Ilość wody dostarczanej odbiorcom oraz ilość odprowadzanych ścieków, a także minimalne ciśnienie utrzymywane w miejscu połączenia przyłącza wodociągowego z wewnętrzną instalacją wodociągową określa umowa. Umowa może również ustalać dopuszczalny poziom zanieczyszczeń wprowadzanych przez odbiorców.

2. Wskaźniki charakteryzujące poziom usług, inne niż te, które są określane w przepisach ustawy oraz w pozwoleniu wodnoprawnym, określa zezwolenie na prowadzenie zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzenia ścieków udzielane decyzją Burmistrz Karpacza.

§ 5. 1. Przedsiębiorstwo ma obowiązek zapewnić następujący minimalny poziom świadczonych usług:

- 1) ciśnienie wody na przyłączy wodociągowym, mierzone przy zaworze za wodomierzem głównym, nie może być niższe niż 0,2 MPa oraz nie niższe, niż wskazane w wydanych warunkach technicznych przyłączenia;
- 2) jakość wody powinna odpowiadać jakości wody do spożycia przez ludzi, określonych w obowiązujących przepisach;
- 3) przepustowość posiadanego urządzenia kanalizacyjnego, powinna pozwalać na odprowadzenie ścieków w ilości i jakości określonej w wydanych warunkach technicznych;
- 4) wykonywanie innych obowiązków wynikających z odrębnych przepisów.

§ 6. Przedsiębiorstwo obowiązane jest do informowania Burmistrza Karpacza raz na kwartał o jakości wody przeznaczonej do spożycia, a ponadto do realizacji innych obowiązków w zakresie minimalnego poziomu świadczonych usług wynikających z odrębnych przepisów.

§ 7. Odbiorcy są zobowiązani do korzystania z usług zaopatrzenia w wodę i odprowadzenia w sposób zgodny z przepisami ustawy i niepowodujący pogorszenia jakości usług świadczonych przez Spółkę oraz nie utrudniający działalności Spółki, a w szczególności do:

- 1) utrzymania instalacji wodociągowych w stanie technicznym uniemożliwiającym wtórne zanieczyszczenie wody w wyniku wystąpienia skażenia fizycznego, chemicznego lub biologicznego;
- 2) zabezpieczenia posiadanej instalacji wodociągowej przed cofnięciem się z niej wody do urządzeń wodociągowych przedsiębiorstwa;
- 3) natychmiastowego powiadomienia przedsiębiorstwa o awaryjnych zrzutach lub istotnych zmianach ilości i jakości odprowadzanych ścieków;
- 4) niezmienniania, bez uzgodnienia z przedsiębiorstwem, uzyskanych warunków technicznych przyłączenia do sieci wodociągowej i kanalizacyjnej;
- 5) utrzymania pomieszczenia, w którym zainstalowany jest wodomierz lub urządzenie pomiarowe, w stanie uniemożliwiającym uszkodzenie tych urządzeń lub oddziaływanie czynników zakłócających ich prawidłowe działanie, jak również do zabezpieczenia tego pomieszczenia przed dostępem osób niepowołanych;
- 6) niezwłocznego powiadomienia przedsiębiorstwa o uszkodzeniu wodomierza lub urządzenia pomiarowego, bądź uszkodzenia plomb, czy też innych zabezpieczeń na nich zainstalowanych;
- 7) użytkowania instalacji kanalizacyjnej w sposób niepowodujący zakłóceń funkcjonowania sieci kanalizacyjnej;
- 8) udostępniania przedsiębiorstwu danych z eksploatacji własnych ujęć wody oraz do ustalania ilości ścieków odprowadzanych do kanalizacji;
- 9) zapewniania przedsiębiorstwu dostępu do własnych ujęć wody i instalacji zasilanych z tych ujęć, a także do własnych instalacji połączonych z siecią, jeżeli wspomniane instalacje mogą negatywnie oddziaływać na poziom usług świadczonych przez przedsiębiorstwo.

Rozdział 3.

SZCZEGÓLNE WARUNKI I TRYB ZAWIERANIA ORAZ ROZWIĄZYWANIA UMÓW Z ODBIORCAMI

§ 8. Postanowienia umów zawieranych przez przedsiębiorstwo z odbiorcami, nie mogą ograniczać praw i obowiązków stron wynikających z przepisów ustawy, przepisów wykonawczych wydanych na podstawie ustawy oraz postanowień niniejszego Regulaminu.

§ 9. 1. Umowy są zawierane na czas nieokreślony, z zastrzeżeniem postanowień ust.2.

2. Przedsiębiorstwo zawiera umowy na czas określony;

- 1) gdy tytuł prawny osoby, której nieruchomość została przyłączona do sieci został ustanowiony na czas określony;
- 2) na wniosek osoby, której nieruchomość została przyłączona do sieci.

§ 10. Zmiana warunków umowy następuje w drodze aneksu sporządzonego w formie pisemnej, przy czym zmiana adresu jednej ze stron umowy może nastąpić w drodze pisemnego powiadomienia kontrahenta.

§ 11. Przedsiębiorstwo ma obowiązek sporządzić projekt umowy w terminie 30 dni od dnia złożenia kompletnego wniosku o jej zawarcie lub w terminie 21 dni poinformować wnioskodawcę o powodach uniemożliwiających zawarcie umowy.

§ 12. 1. Z zastrzeżeniem ust.2 umowa może być rozwiązana przez odbiorcę, z zachowaniem okresu wypowiedzenia określonego w umowie.

2. Rozwiązanie przez odbiorcę umowy za wypowiedzeniem, następuje poprzez złożenie pisemnego oświadczenia woli w siedzibie Spółki lub przesłanie takiego oświadczenia listem poleconym na adres Spółki.

§ 13. 1. Umowa może być rozwiązana w każdym czasie w drodze porozumienia stron.

2. Umowa zawarta na czas określony ulega rozwiązaniu z upływem okresu na jaki została zawarta.

§ 14. 1. Umowa wygasa w przypadku:

- 1) zakończenia postępowania upadłościowego mającego na celu likwidację majątku przedsiębiorstwa lub zakończenia postępowania likwidacyjnego przedsiębiorstwa;

2) utraty przez przedsiębiorstwo zezwolenia na prowadzenie działalności.

2. Umowa zawarta z osobą korzystającą z lokalu w budynku wielolokalowym, poza przyczynami wskazanymi w ust. 1, wygasa również w dacie rozwiązania lub wygaśnięcia umowy zawartej przez Spółkę z właścicielem lub zarządcą nieruchomości, w której znajduje się lokal.

§ 15. 1. Po rozwiązaniu lub wygaśnięciu umowy Spółka zaprzestaje świadczenia usług w szczególności poprzez zamknięcie przyłącza wodociągowego i/lub kanalizacyjnego oraz zdemontowanie wodomierza głównego.

Rozdział 4.

SPOSÓB ROZLICZEŃ W OPARCIU O CENY I STAWKI OKREŚLONE W TARYFACH

§ 16. Strony określają w umowie:

- 1) okres obrotowy;
- 2) sposób i termin uiszczania opłat;
- 3) skutki niedotrzymania terminu zapłaty, które obejmują, lecz nie ograniczają się wyłącznie do:
 - a) naliczania odsetek ustawowych,
 - b) odcięcia dostawy wody lub zamknięcia przyłącza kanalizacyjnego zgodnie z przepisami prawa.

§ 17. 1. Wejście w życie nowych taryf nie stanowi zmiany umowy.

2. Stosowanie przez przedsiębiorstwo cen i stawek opłat wynikających z nowych, prawidłowo podanych do wiadomości publicznej taryf, nie wymaga odrębnego informowania odbiorców o ich wysokości.

3. Przedsiębiorstwo dołącza do umowy obowiązującą w dacie jej zawarcia taryfę lub jej wyciąg zawierający ceny i stawki opłat właściwe dla odbiorcy, będącego stroną umowy.

§ 18. 1. Podstawą obciążenia odbiorcy należnymi za usługi świadczone przez przedsiębiorstwo jest faktura.

2. W przypadku budynku wielolokalowego przedsiębiorstwo wystawia odrębną fakturę zarządcy lub właścicielowi takiego budynku oraz odrębne faktury osobom, z którymi zostały podpisane umowy.

Rozdział 5.

WARUNKI PRZYŁĄCZANIA DO SIECI

§ 19. 1. Osoba ubiegająca się o przyłączenie jej nieruchomości do sieci składa Spółce wniosek o przyłączenie, który powinien zawierać co najmniej:

- 1) imię i nazwisko (lub nazwę) wnioskodawcy;
- 2) podanie lokalizacji nieruchomości, której dotyczy wniosek o przyłączenie poprzez wskazanie jej adresu bądź numeru działki;
- 3) adres do korespondencji;
- 4) określenie rodzaju instalacji i urządzeń służących do odbioru usług;
- 5) określenie ilości przewidywanego poboru wody, jej przeznaczenia oraz charakterystyki zużycia wody;
- 6) wskazanie przewidywanej ilości odprowadzanych ilości ścieków i ich rodzaju, a w przypadku dostawców ścieków przemysłowych, również jakości odprowadzanych ścieków oraz zastosowanych lub planowanych do zastosowania urządzeń podczyszczających.

§ 20. 1. Do wniosku, o którym mowa w § 20, osoba ubiegająca się o przyłączenie nieruchomości do sieci powinna załączyć aktualną mapę sytuacyjno-wysokościową w skali 1:500 lub 1:1000 określającą usytuowanie nieruchomości, której dotyczy wniosek o przyłączenie.

2. Przedsiębiorstwo jest zobowiązane bezpłatnie udostępnić odpowiedni wzór wniosku.

§ 21. 1. Jeżeli istnieją techniczne możliwości świadczenia usług, przedsiębiorstwo w terminie do 30 dni od dnia otrzymania prawidłowo wypełnionego i kompletnego wniosku, o którym mowa w § 20 i 21, wydaje osobie ubiegającej się o przyłączenie nieruchomości dokument pod nazwą „Warunki przyłączenia do sieci wodociągowej i/lub kanalizacyjnej”. W razie braku możliwości przyłączenia nieruchomości do sieci, Spółka w terminie do 30 dni od otrzymania wniosku, o którym mowa w § 20 i 21, informuje o tym osobę ubiegającą się o przyłączenie, wskazując powody, które uniemożliwiają przyłączenie.

2. Dokument, o którym mowa w ust. 1, powinien co najmniej:

- 1) wskazywać odcinek sieci wodociągowej i/lub kanalizacyjnej, do której należy zaprojektować przyłączenie nieruchomości do sieci;
- 2) określić maksymalną ilość wody dostarczanej do nieruchomości z podziałem na poszczególne cele;
- 3) określić maksymalną ilość ścieków odprowadzanych z nieruchomości z podziałem na poszczególne rodzaje;
- 4) zawierać informacje o rodzaju i zawartości dokumentów, jakie powinna przedłożyć osoba ubiegająca się o przyłączenie do sieci oraz o podmiotach, z którymi należy uzgodnić projekt przyłącza lub do których należy zgłosić fakt przyłączenia;
- 5) wskazywać okres ważności wydanych warunków przyłączenia, nie krótszy niż 1 rok.

3. Dokument, o którym mowa w ust. 1, może określać:

- 1) parametry techniczne przyłączenia;
- 2) miejsce zainstalowania wodomierza głównego i/lub urządzenia pomiarowego.

§ 22. 1. Warunkiem przystąpienia do prac zmierzających do przyłączenia nieruchomości do sieci jest pisemne uzgodnienie z przedsiębiorstwem projektu budowlanego.

2. Uzgodnienie o którym mowa w ust.1, wydane jest na wniosek inwestora lub projektanta po przedłożeniu projektu wykonanego zgodnie z przepisami prawa budowlanego w ciągu 14 dni od daty dostarczenia kompletnej dokumentacji.

§ 23. Przed przyłączeniem do sieci przedsiębiorstwo dokonuje odbioru wykonanego przyłącza zgodnie z postawieniami rozdziału 7.

Rozdział 6.

TECHNICZNE WARUNKI OKREŚLAJĄCE MOŻLIWOŚĆ DOSTĘPU DO USŁUG WPODOCIĄGOWO-KANALIZACYJNYCH

§ 24. Poziom dostęp do usług wodociągowo – kanalizacyjnych w poszczególnych latach, wyznaczają wieloletnie plany rozwoju i modernizacji urządzeń wodociągowych i urządzeń kanalizacyjnych przedsiębiorstwa.

Rozdział 7.

SPOSÓB DOKONYWANIA PRZEZ PRZEDSIĘBIORSTWO ODBIORU TECHNICZNEGO WYKONANYCH PRZYŁĄCZY

§ 25. 1. W ramach prac związanych z odbiorem przyłącza przedsiębiorstwo dokonuje sprawdzenia zgodności wykonanych prac z wydanymi przez przedsiębiorstwo „Warunkami przyłączenia do sieci wodociągowej i/lub kanalizacyjnej” oraz uzgodnioną dokumentacją przyłącza.

2. Jeżeli „Warunki przyłączenia do sieci wodociągowej i/lub kanalizacyjnej” obejmowały również obowiązek wybudowania urządzeń wodociągowych i/lub kanalizacyjnych ze środków własnych przez osobę/osoby ubiegającą/ubiegające się o przyłączenie nieruchomości do sieci, warunkiem przystąpienia do odbioru przyłącza może być wcześniejszy odbiór tych urządzeń.

3. Po zgłoszeniu przez osobę/osoby ubiegającą/ubiegające się o przyłączenie nieruchomości do sieci gotowości do odbioru przyłącza, przedsiębiorstwo uzgadnia jego termin na nie później niż trzy dni robocze po dacie zgłoszenia.

4. Określone w warunkach przyłączenia próby i odbiory częściowe oraz końcowe są przeprowadzane przy udziale upoważnionych przedstawicieli stron i potwierdzone przez strony w sporządzanych protokołach.

5. Odbiór jest wykonywany przed zasypaniem przyłącza. Wszelkie odcinki przyłącza ulegające częściowemu zakryciu (tzw. roboty zanikające) należy zgłaszać przedsiębiorstwu celem odbioru wykonanych robót przed ich zasypaniem.

6. Ubiegający się o przyłączenie nieruchomości do sieci zobowiązany jest dostarczyć do przedsiębiorstwa jeden egzemplarz powykonawczej dokumentacji geodezyjnej w zakresie wskazanym w warunkach przyłączenia, przy czym pomiar geodezyjny powinien być wykonany przed zasypaniem wykopu.

§ 26. 1. Osoba ubiegająca się o odbiór przyłączy do nieruchomości składa przedsiębiorstwu wniosek, który powinien zawierać co najmniej;

- 1) dane identyfikujące osobę/osoby ubiegającą/ubiegające się o podłączenie i adres do korespondencji oraz adres do korespondencji oraz adres przyłączanej nieruchomości;
 - 2) termin odbioru proponowany przez osobę/osoby ubiegającą/ubiegające się o podłączenie.
2. Protokół odbioru technicznego przyłącza powinien zawierać co najmniej;
- 1) dane techniczne charakteryzujące przedmiot odbioru (średnica, materiał, długość, elementy uzbrojenia);
 - 2) rodzaj odprowadzanych ścieków, dla przyłącza kanalizacyjnego;
 - 3) skład i podpisy członków komisji dokonującej odbioru;
 - 4) uwagi dotyczące różnic pomiędzy projektem a realizacją przyłącza;
 - 5) datę odbioru przyłącza.

Rozdział 8.

STANDARZY OBSŁUGI ODBIORCÓW USŁUG ORAZ SPOSÓB POSTĘPOWANIA W PRZYPADKU NIEDOTRZYMANIA CIĄGŁOŚCI LUB ODPOWIEDNIICH PARAMETRÓW ŚWIADCZONYCH USŁUG

§ 27. 1. Przedsiębiorstwo zobowiązane jest do udzielania ogólnodostępnych informacji dotyczących realizacji usług, wysokości obowiązujących cen i stawek opłat oraz warunków ich stosowania.

2. Zakresem powyższym nie są objęte informacje, których przedstawienie wymaga dodatkowego nakładu pracy, przekraczającego zakresu prowadzonej dokumentacji.

§ 28. 1. Odbiorca ma prawo zgłoszenia reklamacji dotyczących sposobu wykonywania przez przedsiębiorstwo umowy, w szczególności ilości i jakości świadczonych usług oraz wysokości opłat za te usługi.

2. Reklamacja powinna być zgłoszona niezwłocznie, jednak nie później niż w terminie 7 dni od zaistnienia wady objętej reklamacją.

3. Przedsiębiorstwo jest zobowiązane rozpatrzyć reklamację bez zbędnej zwłoki, w terminie nie dłuższym jednak niż 14 dni od dnia złożenia reklamacji. W uzasadnionych przypadkach termin ten może zostać przedłużony o dalsze 14 dni, o czym przedsiębiorstwo pisemnie poinformuje odbiorcę.

§ 29. 1. Przedsiębiorstwo jest zobowiązane do wyznaczenia osoby lub osób odpowiedzialnych za kontakty z odbiorcami oraz osobami ubiegającymi się o przyłączenie do sieci, w tym za przyjmowanie i rozpatrywanie reklamacji.

2. Stosowna informacja, zawierająca co najmniej imienne wskazanie pracowników upoważnionych do kontaktów z Odbiorcami i osobami ubiegającymi się o przyłączenie oraz do przyjmowania i rozpatrywania reklamacji, numery kontaktowe tych osób oraz godziny ich pracy, winna być wywieszona w siedzibie przedsiębiorstwa oraz zamieszczona na jego stronie internetowej.

§ 30. 1. W siedzibie przedsiębiorstwa winny być udostępnione wszystkim zainteresowanym:

- 1) aktualnie obowiązujące na terenie Gminy taryfy stosowane przez przedsiębiorstwo;
- 2) tekst jednolity „Regulaminu dostarczania wody i odprowadzania ścieków obowiązującego na terenie Gminy”;
- 3) tekst jednolity ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzeniu ścieków wraz z wszystkimi aktami wykonawczymi wydanymi na podstawie ustawy.

2. Spółka nie ma obowiązku udostępnienia dokumentów, o których mowa w ust. 1, poza swoją siedzibą, z zastrzeżeniem obowiązku dołączenia do umowy, w dacie jej zawierania, obowiązującej taryfy lub jej wyciągu zawierającego ceny i stawki opłat.

§ 31. 1. O planowanych przerwach lub ograniczeniach w dostawie wody oraz przewidywanym obniżeniu jej jakości przedsiębiorstwo informuje Odbiorców w sposób zwyczajowo przyjęty, co najmniej na stronie internetowej przedsiębiorstwa, przez rozplakatowanie informacji na tablicach ogłoszeniowych, oraz zamieszczenie ogłoszenia w prasie lokalnej nie później niż na dwa dni przed planowanym terminem zdarzeń.

2. W razie przerwy w dostawie wody przekraczającej 12 godzin przedsiębiorstwo zapewni zastępczy punkt poboru wody i poinformuje odbiorców o jego lokalizacji w analogiczny sposób, jak w ust.1.

Rozdział 9.

WARUNKI DOSTAWY WODY NA CELE PRZECIWOŻAROWE

§ 32. 1. Uprawnionymi do poboru wody na cele przeciwpożarowe z sieci wodociągowej będącej w posiadaniu przedsiębiorstwa są jednostki zawodowej i ochotniczej straży pożarnej.

2. Zapewnienie dostawy wody na cele przeciwpożarowe następuje na podstawie umowy zawartej pomiędzy Gminą, przedsiębiorstwem i jednostką straży pożarnej.

3. Pobór wody na cele przeciwpożarowe z sieci wodociągowej będącej w posiadaniu przedsiębiorstwa dokonywany będzie w pierwszej kolejności z hydrantów zlokalizowanych w miejscach wskazanych w umowie, o której mowa w ust.2.

4. W uzasadnionych przypadkach jednostka straży może pobrać wodę z innych hydrantów niż opisane w ust. 3, ale w tym przypadku przedsiębiorstwo nie gwarantuje odpowiedniego ciśnienia i wydajności.

5. Przedsiębiorstwo, zgodnie z obowiązującymi cenami i stawkami opłat określonymi w taryfie, obciąża Gminę za pobraną wodę na cele przeciwpożarowe na podstawie comiesięcznych raportów przekazywanych przez Komendę Straży Pożarnej do przedsiębiorstwa o ilości zużytej na ten cel wody.

6. Warunki techniczne, jakie powinny spełniać sieci wodociągowe będące źródłem wody dla sieci i urządzeń przeznaczonych do celów przeciwpożarowych, określa rozporządzenie z dnia 24 lipca 2009 r. w sprawie przeciwpożarowego zaopatrzenia w wodę oraz dróg pożarowych (Dz. U. Nr 124, poz. 1030).

7. Jednostka straży pożarnej zobowiązana jest do prowadzenia bieżącej ewidencji miejsc poboru wody na cele przeciwpożarowe.

Uzasadnienie

Uchwalenie Regulaminu dostarczania wody i odprowadzania ścieków Gminie Karpacz opracowanego przez Miejski Zakład Gospodarki Komunalnej Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Karpaczu, następuje na podstawie art.19 ust.1 ustawy z dnia 7 czerwca 2001r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz.U.z 2006r. Nr 123,poz.858 ze zm).

Zgodnie z art. 19 ust.2 ww ustawy Regulamin określa:

1. Minimalny poziom usług świadczonych przez Przedsiębiorstwo,
2. Szczegółowe warunki i tryb zawierania umów z odbiorcami usług.
3. Sposób rozliczeń w oparciu o ceny i stawki opłat ustalone w taryfach.
4. Warunki przyłączenia do sieci i możliwości dostępu do usług wod.kan.
5. Sposób postępowania w przypadku niedotrzymania ciągłości usług i odpowiednich parametrów dostarczania wody i odprowadzania ścieków, a w szczególności sposoby załatwiania reklamacji i wymiany informacji.
6. Warunki dostarczania wody na cele przeciwpożarowe.

W związku z powyższym podjęcie uchwały jest uzasadnione.